

Серия: Възпитание 3

**Тема: Не възпирайте децата да
дойдат при Мене!**

Матей 19:13-15

Дата: 09/06/2017г.

**ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА**

**гр. Варна;
Бул. "Сливница 98/100**

1. УВОД-

Възпитание чрез Хваление!

А) Родителите възпитават Децата!

Б) Църквата партнира на Родителите при възпитание на Децата!

В) Църквата наставлява Родителите как Библейски да възпитават Децата!

Днес искам да направим един преход и от СТАРИЯ Завет да се прехвърлим във времето на Новия Завет. Защо? Защото той също има много да ни каже, за възпитанието на децата. Но, кого да попитаме? Петър, Йоан или Павел? Може да се изненадате, но Онзи който беше толкова зает да спасява света, именно Той-Исус, има нещо което да ни каже, за децата. А щом Той има Слово за нас по въпроса за децата, ние сме длъжни да чуем и отделим внимание.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Ето какво се казва за Исус и отношението му към децата:

Мат.19:13 Тогава доведоха при Него дечица, за да възложи ръце на тях и да се помоли; а учениците ги смъмраха.

Мат. 19:14 А Исус рече: Оставете дечицата, и не ги възпирайте да дойдат при Мене, защото на такива е небесното царство.

Мат. 19:15 И възложи ръце на тях, и замина оттам.

Какво откриваме в този текст? Няколко важни принципа:

1- Желание на родителите да доведат децата си при Исус.

„Тогава доведоха при Него дечица, за да възложи ръце на тях и да се помоли;”

Никой свестен родител, няма да въздържа ръката на някого, който иска да направи или пожелае добро на децата му. Особено ако този „някой“ е близо до ума и сърцето на Бога. Исус беше такъв и хората усещаха това.

Аз може и да не зная, кой точно благославя децата ми. Аз може да сгреша в определението ми за хората, но Бог не се притеснява от хората. Той наблюдава и действа според сърцата на родителите. Много е важно, дали родителя иска детето му да бъде благословено. Много е важно, дали родителя мисли за благословението на децата си!

Някой може да ме контрира: Че има ли родител който не мисли за благословенията на децата си!? Ще кажа, ИМА! Има родители които си представят това „благословение“ само във формата на много пари, здраве и комфорт. Уви, това не е благословението. Може да си много богат и да не бъдеш щастлив. Може да си здрав, но безкрайно самотен. Може да имаш къща на брега на морето и там да се давиш от страхове и притеснения. Благословението е нещо което няма формула по която да бъде дефинирано. То или е там или го няма.

Истината е че само Бог може да го даде на онзи на когото иска. Затова ние водим децата си при Бога и му казваме: *Боже, молим те благослови децата ми, с Твоите щедри благословения.*

Ако си родител и усещаш спонтанен порив да водиш детето/децата си при Бога, тогава недей да се противиш на този вътрешен зов.

Той е дар от Бога за теб и предопределя добро и благословено бъдеще за детето ти.

2- Желанието на Исус да благославя и да се застъпва за децата

„за да възложи ръце на тях и да се помоли „

Научи детето си да търси ръката на Исус, която да почива върху главата му. Бог не е безразличен за твоето дете. Ти може да обвиняваш Бога, защото нещо не е както на теб ти се иска в детето или защото детето ти се е разболяло, или защото не може да свири, или защото не е отличник по математика. Най-важното е да не забравяш, че Бог може да използва лошите неща в живота на своите деца, за да върши велики дела.

Вижте няколко стиха от Словото, които ни открехват завесата към духовните истини за децата:

1Кор. 7:14 Защото невярващият мъж се освещава чрез жената, и невярващата жена се освещава чрез брата, своя мъж; инак чедата ви щяха да бъдат нечисти, **а сега са свети.**

Децата на светиите са святи. Това не означава, че те са автоматично спасени. Спасението не се придобива чрез физическо раждане, а чрез духовно новораждане. Но нашите деца не са далеко от новорождението и спасението. Помни, Исус се моли/ходатайства за тях. Помни, децата, ако са запознати с личността и делата на Исус, тогава те по естество обичат Исус. Ние трябва да знаем, че

в тази тяхна любов няма съмнения, колебания и недоверие. Затова и техните молитви са толкова ценни и значими пред Бога. Затова техните молитви достигат до Бога, защото излизат от чистите и наивни сърца. Затова и Бог приема тези молитви.

Чуйте какво казва Словото за децата:
Мат. 18:10 Внимавайте да не презирате ни едно от тия малките, **защото ви казвам, че техните ангели на небесата винаги гледат лицето на Отца Ми, Който е на небесата.**

Какви ангели? Дали наистина всяко дете няма определен ангел-пазител? Дали това важи за всяко дете, или само за онези които са представени от родителите на Бога за протекция и благословения? Някои богослови приемат едното други другото.

Техните ангели стоят и „**гледат лицето на Отца Ми, Който е на небесата**” (може да се интерпретира още *като ангели които приемат и предават информация от Бога за тези деца*). И ако това е вярно, тогава ние трябва да имаме предвид две неща. Първото е:

Бог обича децата и всеки който по някакъв начин наранява деца ще бъде наказан. Тези които правят пари от убиването на неродени деца. Тези които одобряват и легализират работата им. Тези които насилват деца нараняват психиката им и отношението им към хората и света и най-вече към Бога. Тези които мразят децата. В света често се срещат такива хора и ние като вярващи сме призовани винаги да водим непримирима борба с такива хора. И

ако разлистим страниците на историята, ще открием, че в резултат на тази битка, Християните са сложили основите на сиропиталищата(Георг Мюлер-Англия и Гладис Ейлуърд-Китай) и социалната система за поддържане и обгрижване на захвърлени/изоставени/нежелани деца.

Има обаче и второ нещо, за което ние трябва да сме внимателни, поради факта, че децата са със специален статус пред Отец на небесата. Този предупредителен знак идва от следващата фраза в нашия текст:

3- Реакцията на учениците

„а учениците ги смъмраха.”

Най-преките последователи на Христос, нахокаха онези родители, които се осмеляваха да искат благословение и застъпничество за децата си.

Направо ще кажем, че това остава модерно и до днес. Ние сме толкова заети да спасяваме света, че за нас е голяма грешка, ако децата дръзнат да безпокоят Исус или Исус си губи времето с деца. За тях си има хора. Ние не сме от тези хора, защото правим сериозни неща. В тези неща, няма време и място за деца. Такова поведение на църквата, може ли да бъде оправдано?

Колко странно и колко тъжно! И все пак това често се повтаря. Учениците Христови, да не взимат децата на сериозно. Ако децата един

ден решат да се откъснат от Исус, причината най-вероятно ще е у нас- родители или църква.

Миналата неделя, някой на шега ми каза, че съм уплашил младите да имат деца, с тези проповеди. Сега искам да уплаша и всички възрастни в църква! Никога не пренебрегвай децата. Знай, че те за Бога са както за теб са внуците ти. Бог обича децата си, но е готов на всичко за внуците си. Твоите деца, преди да са приели Исус, са скъпи в очите на Бога, нещо както са твоите внуци в твоите очи. Аз не мога да говоря от опит, но са ми казвали, че ако деца се обичат много, внуците се обичат безрезервно. (Тук някой може да ме апострофира, че това което казвам не е Библейско) На такива ще дам да прочетат Матей 18:6 и да попитам, къде другаде можете да намерите такъв съвет да излиза от устата на Исус?

4- Възмущение на Исус от всеки който иска да държи децата далеко от Него.

„Оставете дечицата да дойдат при Мене”

Отношението на Исус към онези, които нахокаха „нахалните” родители, е показателно за нас. Чрез него ние можем да разберем, как Бог гледа на грубото отношение на вярващите към децата. Чуйте как сам Исус го разяснява на учениците си. В Матей 18 гл. Той използва въпроса на учениците си:

Мат 18:1 В същото време учениците дойдоха при Исуса и казаха: Кой е по-голям в небесното царство?

Тогава Исус повиква едно дете и го използва за да илюстрира проповедта Си на тема: **Децата наши учители!** Той им казва, че ако искат да влязнат в Небесното Царство и ако искат да получат високо признание там, те трябва да се учат от вярата, незлобието, простителността, упованието, смирението и т.н. списъка от добродетели, които могат да се открият у децата. Изследвай децата и тяхното отношение към Бога и ще се научиш на чудесни уроци.

И след това, Исус изрича едни много интересни думи:

Мат 18:5 И който приеме едно такова детенце в Мое име, Мене приема. **18:6** А който съблазни едно от тия малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачеше на врата му един воденичен камък, и да потънеше в морските дълбочини.

Ако нищо до сега не те впечатли от тази проповед, надявам се тези думи да те разтърсят. Питам се дали можем да видим какво стои зад тях?

Можеш ли например, да видиш, че отглеждането на деца е по-важно от изграждането на професионалната ти кариера?

Можеш ли също да видиш, колко голямо е бремето на онези родители, които отглеждат деца с увреждания?

Можеш ли да видиш, колко близо са до Исус онези, които са се решили да станат приемни семейства или да осиновят?

Можеш ли да видиш, колко отговорно е да работиш в Дом за деца- изоставени или с тежки увреждания.

Има вярващи, които се страхуват да се допрат до тази страна на живота. Те никога не биха влезнали в сиропиталище. Те не биха прегърнали осакатено и изкривено дете. Те не биха помислили да са приемно семейство. Бог не ви осъжда за тези работи, но Исус ви казва: **Мат. 18:5** И който приеме **едно такова детенце в Мое име, Мене приема.**

Да приемеш, може да означава дори само да дадеш пари за техния по-добър комфорт. Или само да се помолиш за тях. Но никога да не допускаш в сърцето си гняв или отвращение от тях. Защото от техните очи, те гледа Исус.

Пр.Спомням си в Рудник имаше едно момче. Когато се появявахме с Ан или най-често с Пламен, той ме преследваше и повтаряше:

Пастол(р)е, Пастол(р)е!

Когато му обърнех внимание, той ме разпитваше за мен и за жена ми, децата и след това ми заявяваше: Искам ...! И ми декларираше какво иска. Той знаеше, че ако му обещава, ще му го дам и ако аз кажех, „Добре, ще ти дам ...!”, той от радост, започваше да си хапе ръката до кръв! Понякога захапваше моята и трепереше от радост, но никога не ми е причинил болка!

Исус насърчава учениците си да приемат децата със съзнанието, че приемат Исус.

В същото време Исус ни предупреждава:

Мат. 18:6 А който съблазни **едно от тях малките, които вярват в Мене**, за него би било по-добре да се окачеше на врата му един воденичен камък, и да потънеше в морските дълбочини. **Да внимаваме как третираме децата. Както нашите деца в църква, така и всички деца. Да внимаваме да не съблазним някое от тях. Какво означава „да съблазним“.** Вижте уточнението:

„**тия малките, които вярват в Мене**”

Става въпрос, да внимаваме, да не би да послужим за разколебаване доверието на някое от децата, които имат вяра в Исус. Това може да стане, когато ние не им обръщаме внимание и ги игнорираме(защото мислим, че те още не вярват достатъчно-ако мислиш така значи не си зрял). Когато ги хокаме за поведението им в църква. Когато ги плашим с наказание от Бога. Когато злепоставяме в техните очи вярващи или църква. Когато ги насърчаваме да се молят, а ние демонстрираме недоверие в Бога. Когато подпомагаме материално или морално, каузи, във вреда на децата(подкрепяме абортите, детска експлоатация и всяка злоупотреба с деца). Когато вкарваме съзнателно деца в грях-лъжа или кражба, защото те не попадат под ударите на закона. Когато ги изкушаваме да вършат компромиси с вяра, правда и добро. Исус препоръчва нещо, което не звучи много добре от Неговите уста, но то доста картинно определя тежестта на наказанието което такива вярващи заслужават.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Не искам да завърша негативно и затова ще ви призова, всеки път когато на пътя ви се окаже едно от тези малките, си спомняйте думите на Исус:

Оставате децата да дойдат при Мене!

И

Който приеме детенце в Мое Име, Мене приема.

Нека днес да се молим за онези които учат децата в църква на Библейските истини. Нека се молим за децата, които растат покрай нас! Нека се молим за нас, да няма такива които съблазняват деца, по какъвто и да било начин. Нека се молим за мъдрост, как да направим, така че повече деца да знаят за Исус и да Го обикнат, благодарение на нашата Църква. Как и къде да дадем, да помогнем, да направим нещо.

Когато даваме пари за работа с деца, ние вършим Исусовата работа.

Когато сме доброволци за да учим деца от света на истините за Исус, ние вършим Неговата работа.

Когато учим нашите деца на Библията, ние вършим работата на Исус.

Когато се застъпваме за изоставените , болните, бедните деца, ние вършим работата на Исус.

Когато помагаме на самотни майки, ние вършим работата на Исус.

Когато се потивопоставяме на онези които искат да легализират абортите или осиновяването на деца от хомосексуални родители, ние вършим работата на Исус.

Когато се борим с наркотрафикантите, ние вършим работата на Исус.

Когато отделяме време за да помогнем на деца малтретирани в училище или у дома, ние вършим работата на Исус.

Когато прегънем едно дете, усмихнем му се, погалим го, бъдем нежни и много внимателни към него, ние вършим работата на Исус.

Когато просто обичаме дете, ние вършим работата на Исус.